

ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ АУДИТОРІВ УКРАЇНИ

Неодмінним обов'язком аудитора є збереження комерційної таємниці клієнта. Дотримання принципу конфіденційності важлива складова іміджу аудиторської фірми. Проте аудитор повинен найбільш повно висвітлити діяльність підприємства, при цьому не вплинути на його конкурентоспроможність. Актуальність теми полягає у визначенні функціональних обмежень аудитора щодо розголошення комерційної таємниці розкриття якої може стати на заваді подальшого розвитку і функціонування підприємства.

Метою роботи є теоретичне обґрунтування принципу конфіденційності аудиту, а також розробка напрямів його реалізації з урахуванням специфіки українського законодавства.

Конфіденційність - це обов'язок аудиторів та аудиторських організацій забезпечувати збереження документів, що отримуються або складаються ними в ході аудиту, не передавати ці документи або їх копії (як повністю, так і частково) яким би то не було третім особам і не розголошувати що містяться в них відомості без згоди власника (керівника) економічного суб'єкта, за винятком випадків, передбачених законодавчими актами України. Принцип конфіденційності повинен дотримуватися неухильно, незважаючи на те, що розголошення або поширення інформації про економічний суб'єкт не може завдати йому, за поданнями аудитора, матеріального чи іншого збитку. Дотримання принципу конфіденційності обов'язково, незалежно від продовження або припинення відносин з клієнтом, і не має обмежень за часом [1].

У своїй суспільній практиці аудитор не повинен розкривати конфіденційну інформацію без спеціального дозволу клієнта. Концепція незалежності аудитора трактує, що аудитор, а не клієнт, повинен вирішувати, яка інформація потрібна для проведення ефективної перевірки. На це рішення не повинна впливати думка клієнта про конфіденційність певної інформації.

Право на комерційну таємницю означає для власника такої інформації право її засекречування від широкої публіки та право вимагати від інших осіб утримання від використання незаконних методів для одержання цієї інформації. Якщо інформація, що становить комерційну таємницю, отримана іншою особою на законних підставах, хоча б і без дозволу власника прав на неї, така

особа не може вважатися порушником, поза як власник не забезпечив захист такої інформації, в силу чого вона стала легкодоступною, але аж ніяк не таємною[2].

Міжнародна практика застосування принципу конфіденційності регламентується Кодексом етики професійних бухгалтерів. Кодекс передбачає розкриття конфіденційної інформації у таких випадках: з дозволу клієнта, на вимогу законодавства чи професійних організацій. Однак у світовій практиці існує чимало прикладів порушення принципу конфіденційності відомими аудиторськими фірмами, що говорить про недосконалість законодавства у відповідній сфері діяльності, а також про недбалість фірм при виконанні своїх обов'язків як перед клієнтом, так і перед третіми особами. [3].

Головною проблемою реалізації принципу конфіденційності в Україні є відсутність поняття аудиторської таємниці у вітчизняному законодавстві. Це пов'язано з тим, що аудиторське право в Україні починає формуватись тільки на рівні договірних правовідносин між аудиторською фірмою і клієнтом у зв'язку з наданням аудиторських послуг. Зрозуміло, що цього недостатньо, оскільки аудиторська таємниця - це поняття, створене необхідністю поєднання приватних інтересів і потреб аудиторської фірми та клієнта з публічною необхідністю забезпечення відкритості аудиторської (підприємницької) діяльності. Тому тільки з позиції цивільного законодавства, яке охороняє саме приватні інтереси, повністю врегулювати поняття аудиторської таємниці неможливо.

Отже, з метою покращення реалізації принципу конфіденційності в Україні необхідно внести в чинне законодавство доповнення, що визначало б поняття аудиторської таємниці та регламентувало б діяльність та відповідальність аудиторів в розрізі висвітлення інформації про діяльність суб'єктів господарювання.

*III курс, спеціальність «фінанси і кредит»
Науковий керівник: Акінфієва Лариса Павлівна*

Література:

1. Про аудиторську діяльність: Закон України від 14.09.2006 р. №140-V (зі змінами) [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. «Як організувати захист комерційної таємниці та конфіденційної інформації на підприємстві» Франчук Сергій «Юридична газета» №42 (126) 18 жовтня 2007 рік.
3. Кодекс етики професійних бухгалтерів 2011. Міжнародна федерація бухгалтерів / переклад з англ. За редакцією С. Я. Зубілевич.- К.: Федерація професійних бухгалтерів і аудиторів України, 2012.-124с.